

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 572/2021
21.10.2021. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Весне Субић, председника већа, Јелице Бојанић Керкез и Бисерке Живановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Милић Милић, адвокат из ..., против туженог ЈКП „Чистоћа“ са седиштем у Крагујевцу, чији је правни следбеник ЈКП „Шумадија“ са седиштем у Крагујевцу, ради утврђења, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 470/20 од 12.10.2020. године, у седници већа одржаној дана 21.10.2021. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиле изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 470/20 од 12.10.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 468/19 од 24.10.2019. године усвојен је тужбени захтев тужиле АА из ..., па је утврђено према туженом ЈКП „Чистоћа“ из Крагујевца, да је уговором о раду закљученим између странака број .. од 16.03.2016. године, са наведеним даном тужиле са туженим засновала радни однос на неодређено време, па се одредбе члана 1. анекса 1. уговора о раду бр. .. од 06.10.2016. године поништавају као незаконите. Обавезан је тужени да тужиле накнади трошкове парничног поступка у износу од 163.500,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 470/20 од 12.10.2020. године преиначена је пресуда Основног суда у Крагујевцу П1 468/19 од 24.10.2019. године тако што је одбијен тужбени захтев, те је одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужиле је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду, у смислу члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“ 72/11...18/20), Врховни касациони суд је утврдио да ревизија није основана.

У првостепеном поступку нису учињене битне повреде одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности. У ревизији се истиче и битна повреда одредаба парничног поступка, као ревизијски разлог, али се не наводи коју то одредбу Закона о парничном поступку другостепени суд није применио или је погрешно применио.

Према утврђеном чињеничном стању, тужила је на основу уговора о раду број .. од 02.09.2014. године засновала радни однос код туженог на одређено време до 31.10.2014. године, на пословима ... . Анексом број 1 уговора о раду број .. од 01.10.2014. године измењен је претходни уговор о раду, између осталог, и на тај начин што је тужила премештена на послове ... почев од 02.10.2014. године. Уговором о раду бр. .. од 16.10.2014. године тужена је поново код туженог засновала радни однос на одређено време, до две године, а најдуже до 16.10.2016. године, на истим пословима ... . Након тога, уговором о раду број .. од 16.03.2016. године констатовано је да је запослени засновао радни однос на одређено време уговором о раду број .. од 16.10.2014. године, те да се овим уговором замњеује уговор о раду и сви његови анекси. Решењем туженог број .. од 18.07.2016. године тужили је одобрено породилско одсуство, почев од 18.07.2016. године, док је решењем туженог број .. од 01.09.2016. године тужили одобрено одсуство са рада ради неге детета, почев од 13.11.2016. године закључно са 17.07.2017. године. У међувремену је закључен анекс 1 уговора о раду број .. од 06.10.2016. године, којим је утврђено да је измењен уговор о раду од 16.03.2016. године и анекс 1 уговора о раду број .. од 28.10.2014. године, на тај начин што је у члану 1. додат нов став којим се запосленом продужава рок на који је заснован радни однос из овог члана до истека коришћења породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета, као и одсуства са рада ради посебне неге детета у складу са законом. Анекс 1. уговора о раду број .. од 06.10.2016. године тужила је потписала 24.03.2017. године, да би тужени тужили отказао уговор о раду након истека породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета.

Имајући у виду овако утврђено чињенично стање првостепени суд је поништио, као незаконите, одредбе члана 1. анекса 1. уговора о раду број .. од 06.10.2016. године сматрајући да је применом члана 31. Закона о раду тужила, закључењем уговора о раду број .. од 16.03.2016. године у коме се не наводи период оснивања радног односа, као ни датум престанка радног односа, засновала радни однос на неодређено време.

Другостепени суд је закључио да је тужила са туженим уговором о раду од 16.10.2014. године засновала радни однос на одређено време до две године, а најдуже до 16.10.2016. године, те да закључењем уговора о раду .. од 16.03.2016. године није промењен радно правни статус тужиле у погледу врсте радног односа, с обзиром да су тим уговором констатована сва права и обавезе утврђене уговором о раду и анексима који су на снази на дан закључења тог уговора. Како је на дан закључења уговора број .. од 16.03.2016. године био на снази уговор .. од 16.10.2014. године, била је снази и тачка 3. тог уговора, којом је дефинисано да запослени заснива радни однос на одређено време, због повећаног обима посла, до две године а најдуже до 16.10.2016. године. С обзиром на наведено, према оцени апелационог суда у конкретном случају нема места екстензивном језичком тумачењу уговора од 16.03.2016. године у погледу трајања радног односа тужиле, када је уговором о раду од 16.10.2014. године наведено да тужила заснива радни однос на одређено време, до две године, а најдуже до 16.10.2016. године. Тужили је за време трајања радног односа, пружена заштита од отказа уговора о раду у периоду трудноће, породилског одсуства, одсуства са рада ради неге детета и одсуства са рада ради посебне неге, а након истека коришћења породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета и ради посебне неге детета, тужили је могао престати радни однос, што је тужени и учинио отказом уговора о раду након истека породилског одсуства и одсуства са рада ради неге детета.

Правилно је другостепени суд на утврђено чињенично стање применио материјално право, а за своју одлуку дао је довољно разлога, које у свему прихвата и Врховни касациони суд.

Нису основани наводи ревизије којима се оспорава закључак другостепеног суда да предмет уговора о раду управо садржи одредбе које га чине потпуно искључивим и самосталним у односу на претходне уговоре и раду и њихове анексе. Наиме, у спорном уговору о раду од 16.03.2016. године констатовано је да је запослени засновао радни однос на одређено време са пуним радним временом код послодавца 17.10.2014. године уговором о раду број .. од 16.10.2014. године, који је до дана закључења овог уговора допуњаван и мењан анексима уговора, те да се права и обавезе утврђене уговором о раду и анексима усклађују са одредбама закона и колективног уговора, због чега се овим уговор замењује уговором о раду и сви његови анекси. Према томе, и у уговору о раду од 16.03.2016. године је наведено да је тужилца засновала радни однос на одређено време код послодавца 17.10.2014. године на основу уговора о раду од 16.10.2014. године, тим уговором није наведено да тужилца сада заснива радни однос на неодређено време, нити да се продужава рад на одређено време до две године, а потреба закључења уговора од 16.03.2016. године је усклађивање са одредбама Закона о раду и колективног уговора. Та чињеница је потврђена и исказима сведока ББ и ВВ.

Чињеница која се у ревизији износи, а у погледу другачије одлуке у истој чињеничној и правној ситуацији, не значи да се ради о неуједначној судској пракси, јер пуномоћник тужилце није указао да ли је пресуда Апелационог суда у Крагујевцу на коју ревизија указује била предмет испитивања од стране Врховног касационог суда. Поред тога, једна другачија одлука не значи и постојање неуједначене судске праксе у предметима са истом или сличном чињенично правном ситуацијом.

Врховни касациони суд је ценио и остале наводе изјављене ревизије, којима се не доводи у сумњу правилност и законитост побијане пресуде, због чега ти наводи нису посебно образложени.

Из наведених разлога одлучено је као у изреци пресуде, на основу члана 414. став 1. Закона о парничном поступку.

**Председник већа-судија
Весна Субић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић